

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6480/2021
02.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Александра Николић Јовичић, адвокат из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЋЋ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Анђелковић, адвокат из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Миличић, адвокат из ... и ЗЗ из ..., ..., чији је пуномоћник Соња Шеховац, адвокат из ..., ради утврђења права трајног закупа по тужби и раскида уговора и исељења по противтужби, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2159/21 од 14.05.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж 2159/21 од 30.06.2021. године, у седници одржаној 02.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2159/21 од 14.05.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж 2159/21 од 30.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2159/21 од 14.05.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж 2159/21 од 30.06.2021. године

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18660/16 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се утврди право трајног закупа на неодређено време на стану у ... у Ул. ... бр. ..., који стан се састоји од две собе, једне кухиње, једног предсобља, вц-а и купатила, у површини од 68 м², у стамбеној згради изграђеној на к.п. бр. .../... уписаној у ЛН ... К.О. ..., а што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужених – противтужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ и отказан уговор о коришћењу стана, постојећи у форми решења Четвртог општинског суда у Београду Р 3672/88 од 27.04.1990. године, који замењује уговор о коришћењу стана, за стан који се налази у ..., у Ул. ... бр. ..., који стан се састоји од две собе, једне кухиње, једног предсобља, вц-а и купатила, у површини од 68 м², на ком стану је носилац станарског права тужиле. Ставом трећим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужених – противтужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ и обавезана је тужиле да се са свим лицима и стварима исели из стана у ..., Ул. ... бр. ..., који стан се састоји од две собе, једне кухиње, једног предсобља, вц-а и купатила, у површини од 68 м². Ставом четвртим изреке, обавезана

је тужила да на име трошкова поступка плати туженој ББ износ од 158.700,00 динара, са каматом од дана пресуђења до исплате, туженима ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ износ од 129.700,00 динара са каматом од дана пресуђења до исплате, туженима ЕЕ и ЖЖ износ од 104.400,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате и туженој ЗЗ износ од 69.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2159/21 од 14.05.2021. године, исправљене решењем истог суда Гж 2159/21 од 30.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом, трећем и делу става четвртог изреке у ком је обавезана тужила да на име трошкова поступка плати туженој ББ износ 158.700,00 динара, туженима ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ износ од 129.700,00 динара, туженима ЕЕ и ЖЖ износ од 104.400,00 динара и туженој ЗЗ износ од 69.000,00 динара. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у делу става четвртог изреке првостепене пресуде у односу на досуђену камату и обавезана тужила да на досуђене трошкове поступка исплати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тужбеног захтева је утврђење права трајног закупа на неодређено време на предметном стану, који је власништво тужених, док је предмет противтужбеног захтева отказ уговора о коришћењу предметног стана и иселење тужиле из истог. О основаности захтева тужиле за утврђење да је стекла право трајног закупа на неодређено време на предметном стану, односно о постојању основа и услова за коришћење предметног стана од стране тужиле, и с тим у вези њене обавезе да се из истог исели, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима, са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Решење Четвртог општинског суда у Београду Р 3672/88 од 27.04.1990. године, на које се указује наводима ревизије не производи правно дејство, с обзиром да истим нису обухваћени сви сувласници предметног стана, као нужни и јединствени супарничари. Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене одредби Закона о стамбеним односима („Службени гласник РС“, бр. 29/73), у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса, а нижестепене пресуде су у складу са праксом Врховног суда Србије и Врховног касационог суда у предметима са истим чињеничним и правним основом. С обзиром да основаност тужбеног и противтужбеног захтева зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована побијана одлука, то следи да у овом случају не постоји

потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење поднета је 14.06.2016. године, а у тужби је вредност предмета спора означена износом од 500.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић